

Sygn. akt IV KK 593/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **Z. C.**,

skazanego o przestępstwo z art. 73 a § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2019 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Prokuratora Okręgowego w K.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 3 kwietnia 2019 r., II AKa (...), utrzymującego w mocy

wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 6 czerwca 2018 r., sygn. akt III K (...),

1. uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. odnośnie rozstrzygnięć dotyczących drugiego z przypisanych Z.C. czynów, to jest przestępstwa z art. 73a § 1 k.k.s. (pkt V, VI, VII) i w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. postępowanie umarza;

2. kosztami procesu – w tej części – obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 6 sierpnia 2012 roku, Prokurator Okręgowy w K. skierował akt oskarżenia przeciwko Z.C. i innym, oskarżonym m.in. o to, że w czasie od bliżej nieustalonego dnia stycznia 2008 r. do 17 lutego 2008 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu, a w czasie od dnia 18 lutego 2008 r. do dnia 19 lutego 2008 r. W.W. i M.B. nadto wspólnie i w porozumieniu ze sobą, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru sprzedaży oleju opałowego i biopaliwa jako oleju napędowego, w celu osiągnięcia z tego tytułu korzyści majątkowej, prowadzili proces odbarwiania lekkiego oleju opałowego oraz destylacji biopaliwa w łącznej ilości 142 450 litrów, w oparciu o urządzenia *linii do destylacji szerokiej frakcji węglowodorów KTS- F*, zapewniając w ramach ustalonego podziału zadań dostawę surowca, wykonując bezpośrednio czynności związane z procesem destylacji i odbarwiania, nadzorując ten proces oraz organizując odbiór gotowego produktu w postaci substancji zbliżonej wyglądem do oleju napędowego i wprowadzając ją do obrotu, zmieniając przez to w użyciu przeznaczenie tych wyrobów akcyzowych i narażając podatek akcyzowy na uszczuplenie oraz powodując uszczuplenie należności podatkowych Skarbu Państwa z tytułu tego podatku na łączną kwotę 230 136, 45 zł, tj. o przestępstwo z art. 73a § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 6 czerwca 2017 roku, wydanym w sprawie o sygn. III K (...), uznał oskarżonego Z.C. oraz pozostałych oskarżonych za winnych dokonania tego przestępstwa. Każdemu z oskarżonych wymierzył karę roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 zł. W pkt VII wyroku Sąd Okręgowy w K. orzekł na podstawie art. 8 § 1, 2 i 3 k.k.s., iż za czyny przypisane Z.C. i innym oskarżonym w pkt I i V wyroku wykonaniu podlega kara pozbawienia wolności i grzywny wymierzona w pkt I wyroku. Wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności zostało m.in. wobec Z.C. warunkowo zawieszona na okres próby 5 lat.

Obrońca oskarżonego Z.C., zaskarżył powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Apelacja obrońcy rozpoznawana była przez Sąd Apelacyjny w (...) w toku

postępowania o sygn. II AKa (...), w związku z uprzednim wyłączeniem jego sprawy z postępowania o sygn. II AKa (...), celem odrębnego rozpoznania. W dniu 3 kwietnia 2019 roku Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego Z.C., utrzymał zaskarżony wyrok Sądu I instancji w mocy.

Wyrok ten został zaskarżony kasacją przez Prokuratora Okręgowego w K., który zaskarżył go w części utrzymującej w mocy punkt IV wyroku Sądu Okręgowego w K. w części dotyczącej Z.C. skazanego za czyn kwalifikowany z art. 73a § 1 k.k.s. na korzyść skazanego. Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił rażącą obrazę przepisu art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. polegająca na merytorycznym rozpoznaniu sprawy Z.C. w zakresie czynu kwalifikowanego z art. 73a § 1 k.k.s., dokonanego w okresie bliżej nieustalonego dnia stycznia 2008 r. do 17 lutego 2008 r., podczas gdy w dniu 31 grudnia 2018 r. nastąpiło przedawnienie karalności tego czynu. W związku z tym zarzutem skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w zaskarżonej części i umorzenie postępowania w tym zakresie z uwagi na upływ terminu przedawnienia karalności wskazanego czynu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Przestępstwo kwalifikowane z art. 73 a § 1 k.k.s. zagrożone jest karą grzywny do 720 stawek, albo karą pozbawienia wolności do 2 lat, albo obu tym karom łącznie. Zgodnie z przepisem art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. karalność przestępstwa skarbowego zagrożonego karą pozbawienia wolności do 3 lat, ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia minęło 5 lat. Dla określenia początku biegu terminu przedawnienia tego przestępstwa znaczenie ma art. 44 § 3 k.k.s., zgodnie z którym bieg terminu przedawnienia przestępstwa polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności. Dlatego bieg terminu przedawnienia przestępstwa zarzucanego oskarżonemu rozpoczął bieg w dniu 31 grudnia 2008 r. Z kolei zgodnie z przepisem art. 44 § 5 k.k.s. karalność takiego przestępstwa skarbowego ulega wydłużeniu o kolejne 5 lat, w przypadku wszczęcia postępowania przeciwko sprawcy w okresie wynikającym z art. 44 § 1 k.k.s.

W związku z powyższym karalność przestępstwa z art. 73 a § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. przypisanego Z.C. upłynęła w dniu 31 grudnia 2018 r. Upływ terminu przedawnienia karalności stanowi bezwzględną przeszkodę procesową określoną w art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., obligującą do umorzenia postępowania karnego w zakresie przedawnionego czynu. W związku z tym, rozpoznając apelację obrońcy Z.C. po upływie terminu przedawnienia jego karalności, Sąd Apelacyjny w (...) powinien uchylić wyrok w części dotyczącej skazania Z.C. za przestępstwo z art. 73a § 1 k.k.s. i w tym zakresie umorzyć prowadzone postępowanie. Wobec braku takich decyzji i tym samym naruszenia art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. kasacja okazała się zasadna.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części i z mocy przywołanych przepisów umorzył postępowanie w tym zakresie.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 632 pkt 2 k.p.k.

as